

LBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SĂRĂCUȚ-COMĂNESCU, TEODOR
Eoni arcași : sonete / Teodor Sărăcuț-Comănescu. - Dej :
Neuma, 2025
ISBN 978-630-357-002-0821.135.1

Teodor Sărăcuț-Comănescu

EONI ARCAȘI

SONETE

Editura
NEUMA
2025

*

Când soarta-ncearcă firul să-l destrame,
Și umbre reci se întind pe al tău drum,
Nu dispera, nu rostui nici drame,
Căci moartea nu cere nimănui uium.
Nu-i cruntă clipa când se stinge viața,
Ci dorul ei, ce în piept mai arde lin,
Precum se stinge-n mare dimineața,
Lăsând în urmă parfumul ei senin.
Cum e merit ca frunza să coboare,
Să rabde-ntruna sub pasul neștiut,
Așa și soarta lumii-i trecătoare,
Cu tot ce a oferit sau a pierdut.
Cum să regreti ce-i scris, că-i dat să mori,
Prin moarte doar o stea din cer cobori!

CUPRINS

Ars poetica	9
În căutarea sinelui	21
Frintarii	59

*

Întins pe rugul roș al veșniciei
mi-ascut în temerile roșii vârsta
să fac din ea un roșu ou de cuc
cu roșu cioc să-i sfarme tainic crusta

iar roșul veșnic din amurgitul timp
cu sânge să-ntineze ființarea
să nască e(v)ul prunc în gări de timp
să-mi iconoz în diavoli iar suflarea

și când securea roșului din timp
ciopli-va cântec năbușit de cuc
și respirarea-mi va fi roșu prunc

mă leg la iadul roșu din ne-timp
să fac ciopli-din cruce ou de cuc
să-l vâr în soare cald și-n sânge cuib

(Pseudosonet)

*

În coapsa vremii-a poposit uitarea,
În scara timpului se îngână fazi
Doar gangsteri suri sfidând rebel chemarea
Și sug puielnic din somnul clipei barzi.

Aleargă-n silă – dar – pomada vie
A viselor năvală, plângând la uși
Și torc pe firul serii - sine die -
Doar zdrențe grave-n vremelnici trepăduși,

Cu gând că-i jale tot ce-i neîmplinit,
Uitând că-n soare nu-s pete de abis,
Cățelul lor din lună e-n colți granit,

Să umple iar cântările rebele
Și trupul lepădându-l în focul-vis
Cu zbor de-oțel și chip drăcesc de iele.

*

Din nimbul stins al necredinței tale
Mi-am dres satanic un rug belciug de foi,
Pe care tainic ard zăpezi de ploi
Și gânduri albe cu-așternut de zale.

Nu forja caut în spițele altoi,
Nici biciul vamp cu șfichiuri de spirale,
Ci nemurirea trup de zări vasale,
Să beau mă-ndeamnă din seva ei de sloi,

Iar rana, pândă în drumul spre tine,
Prin apa morții o voi chema tăcut,
Să prind o stea în colbul greu de sine,

S-o mușc în sânge... Căci sufletu-i făcut
Din clipe mase, văduviri meschine,
Scrutând canonic doar ochi de nevăzut.

*

Când picurii de suflet cad în ceață,
Iar mintea-mi e umbră gonind cărarea
Și gânduri sloi îmi sfarmă disperarea,
Mă leg zălog eresului de gheață.

E gravul trap ce-mi frânge des chemarea,
Plătind ființei tribut cârdaș pe cață
Și simt prin timp răcorile în față
Cum suie lent să-mi curme înserarea,

Ca să-mi despoaie trupul zid de vameș
În care-mi legăn mândria de cristal,
Lăsând și clipa sol plocon la sameș,

Să-mi nalțe zborul în stele de opal,
Făcând și iad și rai un turn de fildeș
Spre care urcă un ochi de amiral.

*

Ce dacă timpul hoț s-a cuibărit în mine -
Lăcaș privegھی luat ca vagă izvodire -,
Nu-l cred onest și vreau să știu ce e mai bine,
Să mă conving plebeu că nu-i o amăgire.

Acum când viața prea strâmb mi se încovoiaie,
În semn că a trecut în mare vijelie,
Nu vreau nici ispită cu soare după ploaie,
Cum spumegă râzând pământul și-l învie.

Vreau ca măcar gândul smintit în chezășie,
Să-mi sară în ajutor ca un soldat călit,
În stropul de eternitate de-o să vie.

Cu plinu-i ochi pentru chirie, chiar de-i zgârcit...

Să-mi toarne ultimul pahar din veșnicie
Și să-mi șoptească, încet sau grav, că suntem
chit!